

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

The life of a young trapper along the Kolyma

24 Mar, 05 - 11:56

GPS-pos: N68°43' / E158°42' / Alt: 9 M

It is March the 23rd today and temperatures have fallen again after a few days of incredible warmth. Lovely weather today, not a single cloud in the sky, -8°F and a chilly northerly wind. One of our lady friends here just stopped by to say that she had to go away for a few days. She missed her daughter, who's away studying, so much so she didn't mind travelling all the way to Cherskii, a trip of 180 km:s one way, to be able to call her. Amazing! Mothers are the same everywhere.

Written by another young man, Johan Ivarsson

"Sure, it's lonely sometimes", Mikhail tells us while he keeps working on one of his traps.

He's sitting on a chair right next to his bed in a small, but very cosy, log cabin situated 150 km:s from the closest community, Srednekolymsk. He grabs another trap from the pile and continues:

"But I have my dogs of course", he says whilst making a gesture with his hand towards the window, "they keep me company and it helps talking to them."

Mikhail is 26 years old, half Russian and half Yakut, and he's one of very few young trappers that we've met along the Kolyma. He's wearing a pair of green military pants, a striped blue and white shirt, and his hands is covered by a pair of thin gloves to enable him to work with the traps without hurting his fingers. His cabin is different from most other one's that we've come across along the Kolyma, especially the one's in which young trappers live, because this one is unusually clean, well organized and there isn't any junk lying around like it normally does. The cabin has both a communication and short-wave radio, all kitchen equipment needed, three bunks and a well working pietschka (wood stove), on which he cooks. And Mikhail is an excellent chef, just like everyone else along the Kolyma. He also have a pile of books and car-magazines under the bed in which he reads every day.

It's only his second year as a trapper but he seems to be quite happy with his life. He's got as much as 25 traps placed a couple of kilometres around the house and along the shoreline of the Kolyma, which he checks everyday in the hope that he's caught a hare, a sobel or maybe a fox. And his trapping has worked out quite well. At least if one measures the amount of hares that is hanging in the tree outside the cabin. Six of them. He's also a good fisherman, which we clearly can see on the big pile of fish in the storage room. And every second day he has to travel a distance of 20 km:s with the help of a dogsled, since he doesn't have a buran (snowmobile), to check his nets.

"I've always been interested in hunting and fishing", he answers when we ask why he wanted to be a trapper, "and I really love the beauty of the nature out here."

He concentrates on the trap he is working on and becomes quiet for a while, but then continues:

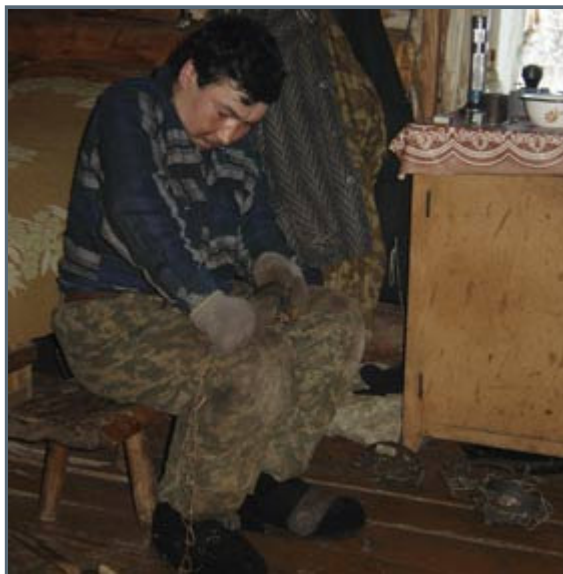
"There's a lot of hard work, though, especially since I don't have a buran of my own. I've been waiting for my friends to come and supply me with some more food and products for the last three weeks now, but I heard on the radio that their Buran broke down only 25 km:s from here and they had to turn back. I don't know when they will be able to make another try to get here."

This doesn't seem to bother him that much, though, and he will be alright as long as the luck of hunting and fishing continues.

We've travelled for eight months now and almost covered the whole length of the Kolyma river, from south to north. And during this time we've only met a handful of young trappers under the age of 30. Why is that? When we ask Mikhail that question, he is quick to answer:

"They have no interest in the great outdoors, there's no computers, internet or discos to be found out here. Everyone I know wants to move to the central part of Russia, to the big cities where there's more opportunities."

The old hunters we've spoken to say the same thing, but they also add that the life of a trapper is too hard for the youth of Kolyma these days.

Mikhail, one of very few young trappers along the Kolyma

"They want to have a nice, well paid job, where they don't have to fight to survive? ,they tell us and continues normally by adding: "Kolyma is not part of their soul. And the very few who really have an interest in this life and who would like to live as a hunter, don't have the money for it. It's not cheap to become a hunter, you know, you have to get a cabin to live in, a buran, or at least a boat, and licenses for hunting areas. And then, of course, you have to know how to be a trapper!"

The future for the over ageless and old traditions of hunting and fishing along the Kolyma is threatened, and maybe the villages as well. Most young people move away after school for further studies or in search of a life which they consider being a brighter future than they will find along the Kolyma, and few return.

?What kind of future do expect yourself?? I ask him and add: ?Will you continue as hunter??

"Probably", he answers quickly and then continues after some thinking, "but then again, it would be nice to meet a pretty girl which I could marry."

We all have our dreams in life!

Livet som ung trapper längs Kolyma

Det är den 23:e mars idag och temperaturen har fallit igen efter några dagar med en otrolig värme. Underbart väder idag, inte ett enda moln på himlen, -22°C och en kall nordlig vind. En av våra kvinnliga vänner här kom precis förbi för att säga att hon blir tvungen att åka bort i några dagar. Hon saknar sin dotter, som studerar på annan ort, så mycket att hon inte har någonting mot att åka hela vägen till Cherskii, 180 km enkel resa, för att kunna ringa till henne. Helt otroligt! Mödrar är lika överallt.

Skriven av en annan ung man, Johan Ivarsson

?Visst, det är ensamt ibland?, berättar Mikhail medan han arbetar med en av sina fållor.

Han sitter på en stol bredvid sin säng i en liten, men väldigt mysig, timmerstuga som är belägen 150 km från det närmsta samhället, Srednekolymsk. Han tar en annan fålla från högen och fortsätter:

?Men jag har ju mina hundar förstås?, säger han samtidigt som han gör en gäst med handen mot fönstret, ?de håller mig sällskap och det hjälper att prata med dem.?

Mikhail är 26 år gammal, till hälften ryss och hälften jakut, och han är en av väldigt få unga trappers som vi har stöt på längs Kolyma. Han har på sig ett par gröna militärbyxor, en blå och vitrandig skjorta, och hans händer är täckta av ett par tunna handskar som skyddar hans fingrar när han arbetar med fållorna. Hans stuga är annorlunda i jämförelse med de flesta andra som vi har stöt på längs Kolyma, speciellt de där andra unga trappers bor, eftersom den är ovanligt ren, välorganiserad och det ligger inte en massa skräp överallt som det brukar göra. I stugan finns både en kommunikations radio och en kortvågsradio, all nödvändig köksutrustning, tre sängar och en väl fungerande pietschka (vedkamin), på vilken han lagar all mat. Och Mikhail är en utmärkt kock, precis som alla andra längs Kolyma. Han har även ett gäng med böcker och bildningar liggandes under sängen, i vilka han läser varje dag.

Det är bara hans andra år som trapper, men han verkar trivas med det här livet. Han har så mycket som 25 fållor utplacerade några kilometer runt huset och längs kanten av floden, och han synar dem varje dag i hopp om att ha fångat en hare, sobel eller kanske en räv. Och det har gått ganska så bra. I alla fall om man ser till antalet harar som hänger i trädet utanför stugan. Sex stycken. Han är även en duktig fiskar, vilket vi tydligt kan se av den stora högen med fisk som ligger i förrådet. Var annan dag så måste han färdas en sträcka av 20 km med hjälp av en hundsläde, eftersom han inte har någon Buran (snöskoter), för att kunna syna sina nät.

?Jag har alltid varit intresserad av jakt och fiske?, svarar han när vi frågar varför han ville bli en trapper, ?och jag älskar verkligen den underbara naturen här ute.?

Han koncentrerar sig på den fålla som han arbetar med och blir tyst för ett tag, men fortsätter sedan:

?Det är mycket hårt arbete, dock, speciellt eftersom jag inte har någon egen Buran. Jag har väntat i tre veckor nu på att mina vänner ska dyka upp och förse mig med lite mer mat och produkter, men jag hörde på radion att deras Buran gick sönder bara 25 km härifrån och att de tvingades vända. Jag har ingen aning om när de kommer att kunna göra ett nytt försök att ta sig hit.?

Det här verkar inte störa honom speciellt mycket, dock, och han kommer att klara sig så länge som jakt och fiskelyckan håller i sig.

Vi har färdats i åtta månader nu och har nästan täckt hela Kolymas längd, från söder till norr. Och under den här tiden så har vi bara träffat på en handfull unga trappers under 30 år. Varför är det så? När vi frågar Mikhail den frågan så är han snabb att svara:

?De har inget intresse av vildmarksliv, det finns inga datorer, internet eller discon att hitta här ute. Alla som jag känner vill flytta till de mer centrala delarna av Ryssland, till det stora städerna där det finns fler möjligheter.?

De äldre jägarna som vi pratat med säger samma sak, men de vill även tillägga det att trapperlivet är tufft för dagens ungdom längs Kolyma.

?De vill ha ett bra och välbetalt jobb, där de inte behöver kämpa för att överleva?, berättar de för oss, och fortsätter vanligtvis genom att lägga till: ?Kolyma är inte en del av deras hjärta. Och de få som verkligen har det här intresset och som skulle vilja leva som en jägare, har inte pengar nog till det. Det är inte billigt att börja jaga ska ni veta, man måste skaffa sig en stuga att bo i, en Buran, eller i alla fall en båt, och licenser för olika jaktområden. Sedan så måste man ju självklart veta hur man ska jaga!?

Framtiden för de tidlösa och urgamla traditionerna av jakt och fiske längs Kolyma är hotad, och kanske även byarna med. Det flesta unga flyttar efter det att de gått ut skolan för att fortsätta studera eller för att hitta ett liv där de anser sig ha en ljusare framtid än vad de finner längs Kolyma, och väldigt få återvänder.

?Hur ser din framtid ut?? Frågar jag Mikhail och lägger sedan till: ?Kommer du att fortsätta som jägare??

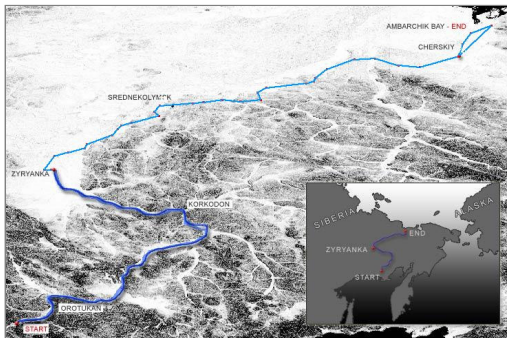
?Förmodligen?, svarar han snabbt och fortsätter sedan efter att ha funderat ett litet tag, ?men samtidigt så skulle det vara trevligt att träffa en vacker flicka, som jag kunde gifta mig med.?

Vi har alla våra drömmar i livet!

Missa nu inte det nya reportaget med Titti i studion på Go Kväll, SVT 2 den 29:e mars kl. 18:15!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

The village of Kolymskaya and it's truly fantastic inhabitants 20 Mar, 05 - 21:05

It's the 20th of March today and the temperature have risen so much that we're actually able to cruise around the settlement dressed only in a thin fleece Jacket! Overcast. Temperature indoors is also

Looking back on the past six weeks 18 Mar, 05 - 16:17

It's the 17th of March and our third day here in Kolymskaya. We've just made it back to the apartment after another amazing experience. This time after spending time together with one of the Chuckchi

What a spectacular welcome to Kolymskaya! 16 Mar, 05 - 20:57

58 km;s during three warm days and we're inside a cozy apartment! In the picturesque village of Kolymskaya, around 850 inhabitants, which is located between the taiga and tundra at N 68° 43'42,0 and E

 Powered by CONTACT 3 expedition software